

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **VYMĚTALÍK - INPOS s.r.o.**, Na Hrázi 1731, Hranice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2023, čj. 29504/23/5300-21444-712994, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 25. 2. 2025, čj. 65 Af 33/2023-87,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Správce daně provedl u žalobkyně daňovou kontrolu na DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2013 až prosinec 2014. Následně **doměřil DPH**, neboť žalobkyni neuznal nárok na osvobození od daně na výstupu podle § 64 zákona č. 235/2024 Sb., o dani z přidané hodnoty. Proti dodatečným platebním výměrům podala žalobkyně **odvolání**, které žalovaný rozhodnutími ze dne 30. 3. 2019 **zamítl** (a v části změnil, podrobnosti jsou však pro tuto věc irelevantní) a potvrdil tak dodatečné platební výměry. Krajský soud **zamítl** následně podanou **žalobu**.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně kasační stížnost, které NSS vyhověl a rozsudkem ze dne 4. 2. 2022, čj. 4 Afs 115/2021-45, **zrušil rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného a věc vrátil** žalovanému k dalšímu řízení. Podle NSS žalobkyně neprokázala, že dodala řepkový olej deklarovaným odběratelům. S ohledem na rozsudek Soudního dvora EU (SDEU) ze dne 9. 12. 2021 ve věci C-154/20, *Kemwater ProChemie*, by však bylo v rozporu se zásadou daňové neutrality, bylo-li by žalobkyni

odepřeno osvobození od DPH, jestliže zboží dodala jinému skutečnému odběrateli (který však nebyl identifikován, přitom by ze skutkových okolností bylo zjevné, že musel mít postavení plátce DPH). Podle NSS bylo ze spisu zřejmé, že řepkový olej byl přepraven do Polska a následně stočen z cisteren dopravce jiným odběratelům, které žalobkyně neidentifikovala v daňových přiznáních. Ze spisu přitom vyplynuli jiní skuteční odběratelé. Bylo tak nutné posoudit, zda měli postavení plátců DPH.

[3] Žalovaný se věci **znovu zabýval**. Žalobkyně podle něj splnila hmotněprávní podmínky pro přiznání nároku na osvobození od DPH na výstupu, včetně toho, že zboží dodala skutečným odběratelům, kteří měli či nutně museli mít postavení plátců DPH (jakkoliv byla deklarovanou odběratelkou společnost GALERIA RADOMSKA Sp. z O. O.). Skutečnými příjemci byly společnosti KOMAGRA či AD TRADE. U dalších dodávek nebyl s jistotou identifikován skutečný odběratel, avšak s ohledem na množství zásilek bylo vysoce nepravděpodobné, že by jím nebyla osoba v postavení osoby registrované v Polsku k DPH. Ačkoliv skutečným odběratelem nebyla deklarovaná GALERIA RADOMSKA, ale odlišné osoby, přesto byly splněny hmotněprávní podmínky pro vznik nároku na osvobození od DPH. Podle žalovaného však byl řetězec plnění zasažen podvodem, jehož se žalobkyně vědomě a úmyslně účastnila. Proto jí žalovaný odpovídající nárok na osvobození od DPH neuznal a shora označeným rozhodnutím **odvolání** žalobkyně **zamítl** a potvrdil tak dodatečné platební výměry.

[4] Krajský soud **zamítl** následně podanou **žalobu**.

2. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného

[5] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítá, že krajský soud postupoval v rozporu s právními předpisy, neboť „*bez dalšího aproboval závěry žalovaného*“. Ty jsou v rozporu se zjištěným skutkovým stavem a závazným právním názorem vysloveným v rozsudku NSS čj. 4 Afs 115/2021-45, aniž navíc byly prokázány. Krajský soud se nevypořádal se skutkovými tvrzeními stěžovatelky a nerespektoval závěry judikatury SDEU a NSS.

[6] Žalovaný nedostatečně popsal samotnou existenci daňového podvodu včetně vylíčení řetězce skutkových okolností či jeho jednotlivých článků, zejména charakteristiku jednotlivých obchodních transakcí. Je třeba detailně posoudit objektivní okolnosti transakcí a také právní, obchodní a osobní vazby mezi zúčastněnými subjekty. Takové posouzení v napadeném rozsudku zcela chybí, nebo jsou tyto okolnosti pouze obecně konstatovány bez jejich prokázání relevantními důkazy. Krajský soud nevypořádal tvrzení stěžovatelky, podle níž nebylo-li prokázáno, že společnosti GALERIA RADOMSKA bylo stěžovatelkou dodáno zboží, nelze bez dalšího tvrdit, že tato společnost byla součástí řetězce zasaženého daňovým podvodem. Krajský soud se nevypořádal s rozporem v tvrzeních žalovaného. Žalovaný „*obrátil*“ skutková tvrzení, jestliže vyloučil, že by společnost GALERIA RADOMSKA byla odběratelem stěžovatelky, ale po vydání rozsudku NSS čj. 4 Afs 115/2021-45 najednou tvrdí úplný opak.

pokračování

[7] Vždy je třeba hledat skutkové okolnosti a příčinnou souvislost mezi neodvedením daně, nárokováním odpočtu DPH a prokázáním vědomosti o skutečnostech svědčících o možném podvodném jednání.

[8] Nelze bezmezně rozšiřovat požadavek na obezřetnost a povinnost daňového subjektu prověřovat věrohodnost obchodních partnerů. Běžná revize veřejně dostupných rejstříků prokazujících existenci smluvního partnera včetně registrace k DPH, existence smluvní dokumentace a konkrétních dokladů každé transakce, nastavení bezhotovostních plateb atd. jsou považovány za dostačující z hlediska prokázání dobré víry daňového subjektu v případě obvyklých transakcí mezinárodního obchodu. Případná aktivita stěžovatelky formou žádosti adresované příslušnému polskému správci daně by byla odmítnuta s odkazem na zachování mlčenlivosti. Navíc stěžovatelce nelze vyčítat, že neunesla důkazní břemeno ohledně skutečností týkajících se daňové povinnosti jiného daňového subjektu.

[9] Vzhledem k výše uvedenému stěžovatelka odmítá „konstrukci žalovaného o svém úmyslném zapojení do řetězce obsaženou v napadeném rozsudku“, která nebyla prokázána. Jejím jediným účelem je, aby bylo nadbytečné prokazování skutečnosti, zda stěžovatelka přijala dostatečně účinná opatření k předcházení účasti na daňovém podvodu. Odůvodnění rozsudku je v tomto ohledu nedostatečné. Pouze v několika odstavcích se věnuje zaměření společnosti GALERIA RADOMSKA.

[10] Celková doba řízení přesáhla 10 let, a proto je nepřiměřená. Stěžovatelka namítá, že tím bylo porušeno její základní právo na soudní ochranu a projednání věci v přiměřené lhůtě bez zbytečných průtahů. Po vydání rozsudku NSS čj. 4 Afs 115/2021-45 žalovaný změnil skutková tvrzení. Stěžovatelčina tvrzení a důkazy byly najednou posuzovány optikou (ne)existence podvodného řetězce a účasti stěžovatelky na něm, což narušilo rovné postavení stěžovatelky a žalovaného. Stěžovatelka musela reagovat na náhlou změnu, což je s ohledem na nepřiměřenost délky řízení obtížné. Důkazy provedené v původním daňovém řízení včetně jednotlivých důkazů prováděných v rámci dožádání na území Polska nezahrnovaly prokázání možné (ne)existence řetězce a účasti stěžovatelky na něm.

[11] Stěžovatelka navrhla, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že krajský soud řádně zdůvodnil, proč žalovaný postupoval v souladu se závazným právním názorem NSS. Úvahy žalovaného nejsou vnitřně rozporné. Žalovaný prokázal existenci daňového podvodu. Odkazy stěžovatelky na judikaturu SDEU a NSS jsou zcela obecné a související námitky nejsou důvodné. Žalovaný prokázal také vědomou účast stěžovatelky na daňovém podvodu. Některé skutkové okolnosti mohou mít relevanci pro více kroků tzv. Axel Kittel testu. V této věci se některé nestandardnosti řetězců překrývají s objektivními okolnostmi svědčícími o vědomé účasti stěžovatelky na podvodu. Část argumentů stěžovatelky je nepřípustná, jiné se míjí s rozhodovacími důvody. Námitky týkající se přijatých opatření jsou irelevantní a nedůvodné. Doby řízení odpovídají složitosti a komplexnosti věci. Důkazní břemeno ohledně prokázání daňového podvodu nese žalovaný, a proto je nepřipadná argumentace stěžovatelky, že musela reagovat na náhlou změnu skutkových

tvrzení. Krajský soud posoudil věc správně. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

3. Právní hodnocení

[13] Kasační stížnost **není** důvodná.

3.1 Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku a nepřiměřené délky řízení

[14] NSS se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Podle stěžovatelky se krajský soud nedostatečně vypořádal s jejími skutkovými tvrzeními. NSS se stěžovatelkou nesouhlasí. Krajský soud se věcí podrobně zabýval a vysvětlil, proč souhlasí se skutkovým stavem, jak jej zjistil žalovaný, stejně jako s právním hodnocením. Ostatně stěžovatelka s názorem krajského soudu v kasační stížnosti polemizuje, což by jistě nebylo možné, nebyli by rozsudek dostatečně odůvodněn. Zejména v bodech 21-36 napadeného rozsudku krajský soud zrekapituloval, jak žalovaný popsal řetězec skutkových okolností, jeho články a charakteristiku obchodních transakcí, které jej vedly k závěru o existenci daňového podvodu. Krajský soud se zabýval rovněž závěry zrušujícího rozsudku NSS čj. 4 Afs 115/2021-45 a vysvětlil, proč žalovaný plně respektoval závazný právní názor NSS. Odpověď na tvrzení stěžovatelky ohledně účasti společnosti GALERIA RADOMSKA v podvodném řetězci lze nalézt v bodech 21, 23-25 a 28 napadeného rozsudku. Z nich plyne také to, jak se krajský soud vypořádal s údajným rozporům v posouzení žalovaného. Podle stěžovatelky krajský soud dále nedostatečně odůvodnil, zda bylo prokázáno, že stěžovatelka se úmyslně zapojila do podvodného řetězce, resp. zda přijala dostatečně účinná preventivní opatření. Ani v tomto ohledu NSS nesouhlasí, neboť krajský soud se popsánymi otázkami velmi podrobně zabýval v bodech 38-63 napadeného rozsudku. NSS shrnuje, že kasační námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku není důvodná.

[15] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítla nepřiměřenou celkovou dobu řízení, což spojila s obtížemi vzhledem k „obratu“ ve skutkových okolnostech. Tato námitka je nepřijatelná, neboť nebyla uplatněna v řízení před krajským soudem (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). K námitce týkající se změny ve skutkových okolnostech (spojené s tvrzeným nerespektováním závazného právního názoru) se NSS věcně vyjadřuje níže. Nad rámec nezbytného NSS uvádí, že měla-li námitka směřovat proti postupu krajského soudu, pak ze soudního spisu neplyne jakýkoliv návrh stěžovatelky podaný ve smyslu § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Tak, jak byla námitka formulována, nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozsudku či rozhodnutí žalovaného.

3.2 Námitky nesprávně zjištěného skutkového stavu a nesprávného právního posouzení

[16] Další námitky lze shrnout tak, že stěžovatelka nesouhlasí se skutkovými zjištěními žalovaného, resp. s jejich právním hodnocením. Vytýká krajskému soudu, že se bez dalšího ztotožnil s posouzením žalovaného, které je v rozporu s judikaturou SDEU a NSS (zejm. se zrušujícím rozsudkem čj. 4 Afs 115/2021-45).

[17] Podle NSS jsou tvrzení stěžovatelky spíše obecnými citacemi judikatury, které se stěžovatelka snaží nějakým způsobem propojit se svým pohledem na věc. Ve skutečnosti

pokračování

však stěžovatelka vůbec nereaguje na skutková zjištění a podstatu argumentů žalovaného a následně též krajského soudu. S ohledem na charakter kasační argumentace považuje NSS za vhodné níže shrnout, jaká skutková zjištění jsou podle žalovaného a krajského soudu relevantní a jak na jejich základě byla věc právně posouzena. NSS s posouzením krajského soudu a žalovaného souhlasí, a proto k němu níže připojuje toliko své drobné postřehy v návaznosti na obsah kasační stížnosti.

3.2.1 *Krajský soud a žalovaný přiléhavě shrnuli obecná východiska týkající se podvodů na DPH*

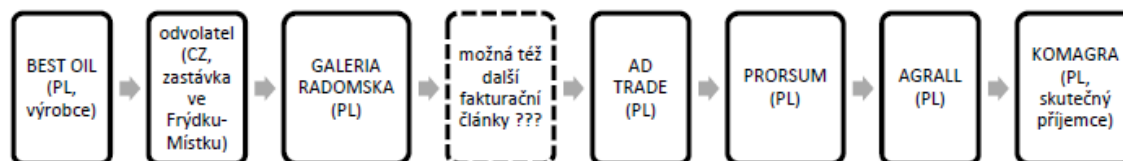
[18] Krajský soud zopakoval obecná východiska týkající se podvodů na DPH, s nimiž se NSS ztotožňuje (v podrobnostech viz body 14-18 napadeného rozsudku). Podvod na DPH je chápán jako situace, kdy jeden z účastníků neodvede vybranou daň a další daňový subjekt čerpá odpočet (daňová povinnost se tedy „vytratí“ a není splněna). Některé typy podvodů se vyskytují v řetězci několika subjektů (může se jednat o tzv. *missing tradera*, *buffera* či *brokera*), které si prodávají zboží, např. v rámci přeshraničního obchodu v EU, neboť dodání zboží mezi členskými státy je osvobozeno od DPH. Z hlediska posouzení nároku na odpočet daně je rozhodné posouzení všech objektivních okolností vykázané transakce, včetně právní, obchodní a osobní vazby mezi zúčastněnými subjekty. Účast daňového subjektu na podvodném řetězci se posuzuje v následujícím testu: 1) daňové orgány musí vysvětlit, v čem tkvěla podstata daňového podvodu, tedy vylicit řetězec skutkových okolností, ze kterých je v souhrnu možné dovozovat, že se o daňový podvod jednalo; 2) prokáže-li správce daně existenci daňového podvodu, zkoumá subjektivní stránku účasti konkrétního daňového subjektu; 3) pokud správce daně prokáže obě dvě podmínky, tj. existenci podvodu a zaviněnou účast v podvodném obchodním řetězci, daňový subjekt má šanci se vyvinut, jestliže prokáže, že přijal dostatečná opatření, jež měla zamezit účasti na podvodných obchodech. Je třeba zjistit takové objektivní okolnosti, které ve svém celkovém souhrnu mohou představovat dostatečný podklad pro přijetí domněnky, že chybějící daň je v konkrétní věci následkem cílené snahy získat neoprávněné daňové zvýhodnění.

3.2.2 *Rozhodnutí žalovaného není rozporné, řetězec skutkových okolností je dostatečně popsán a doložen*

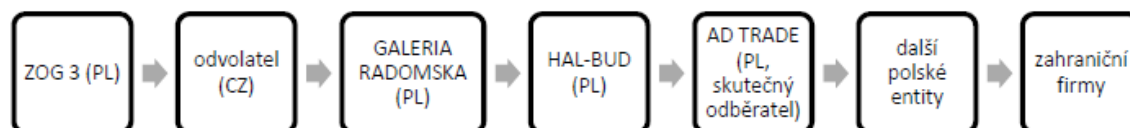
[19] Krajský soud uvedl, že již v původním řízení žalovaný pochyboval o tom, zda stěžovatelka skutečně dodala olej společnosti GALERIA RADOMSKA. V rozsudku čj. 4 Afs 115/2021-45 NSS uvedl, že hmotněprávní podmínky pro vznik osvobození by mohly být naplněny i tehdy, dodala-li by stěžovatelka olej jinému odběrateli než deklarovanému, jestliže by se jednalo o plátce DPH, resp. bylo-li by zřejmé, že jím musel být (v případě, že by se nepodařilo jej ztotožnit). Podle žalovaného bylo vysoce nepravděpodobné, že by skutečným odběratelem oleje v Polsku nebyla osoba registrovaná k DPH. Proto je splněna i poslední hmotněprávní podmínka pro vznik nároku na osvobození od DPH (§ 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty), ačkoliv skutečným odběratelem nebyl deklarovaný odběratel GALERIA RADOMSKA, nýbrž jiná osoba, zřejmě registrovaná k DPH. Žalovaný tedy plně respektoval závazný právní názor NSS, s nímž není v rozporu jeho úvaha, že součástí podvodných řetězců byla společnost GALERIA RADOMSKA (jako deklarovaný odběratel).

[20] Žalovaný identifikoval tyto řetězce:

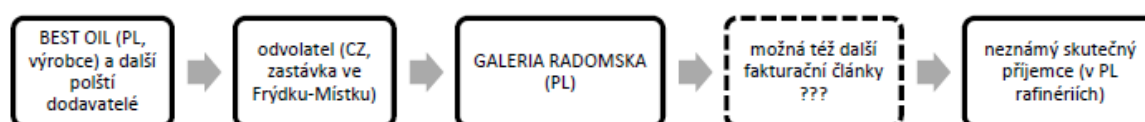
Fakturační řetězec v případě dodávek dle CMR listů č. 3050467 a 3050468

Fakturační řetězec zjištěný při kontrole u společnosti AD TRADE

Fakturační řetězec v případě ostatních dodávek

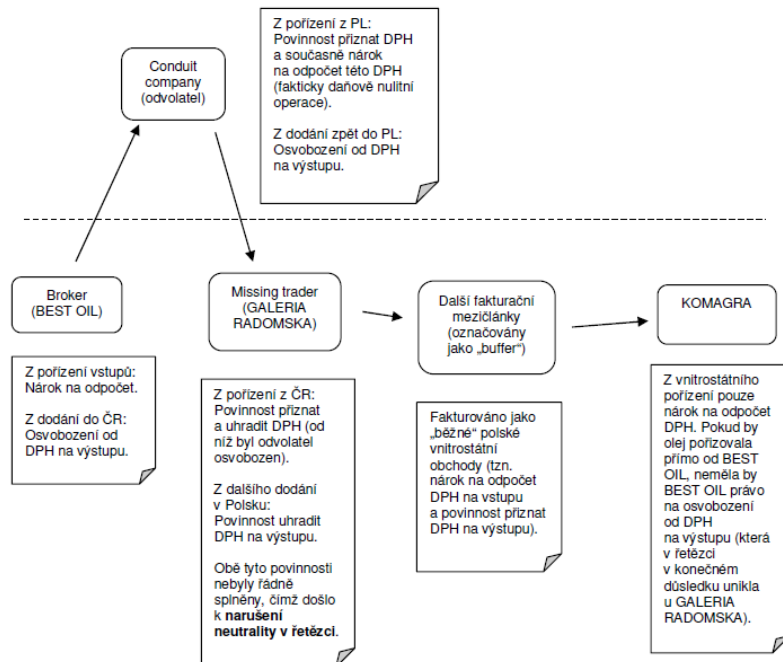
[21] Krajský soud správně poukázal na to, že otázkou podvodného jednání se správce daně zabývá až tehdy, je-li spolehlivě prokázáno, že se uskutečnilo zdanitelné plnění, z něhož si plátce nárokuje odpočet, resp. osvobození od DPH. V nyní řešené věci je proto podstatné, zda byly splněny podmínky § 64 zákona o DPH, zejména že zboží bylo fakticky dodáno plátcí DPH v Polsku. Právě z toho důvodu žalovaný popsal fakturační řetězce, které vyplynuly zejm. z informací získaných od polského správce daně a jež v důsledku ukazují na to, komu byl olej pravděpodobně skutečně dodán. Podle žalovaného se společnost GALERIA RADOMSKA účastnila fakturačního řetězce, ve kterém bylo zboží (přínejmenším mezi stěžovatelkou a touto společností) ve skutečnosti dodáno jen „naoko“, přesto bylo nárokováno osvobození od DPH. Celý řetězec vedl ke skutečnému odběrateli, který měl či musel mít postavení plátce DPH. Krajský soud výstižně poznamenal, že v podvodných řetězcích se často vyskytují společnosti, jež reálně nevykonávají žádnou činnost a jen uměle prodlužují fakturační řetězec (s cílem narušit daňovou neutralitu).

[22] NSS souhlasí s krajským soudem, že argumenty stěžovatelky jsou do jisté míry absurdní. Stěžovatelka vůbec nerozlišuje mezi pojmy skutečný a deklarovaný odběratel. Od toho se odvíjí její spletitá argumentace o vnitřní rozpornosti rozhodnutí žalovaného a neprokázání fakturačního řetězce, resp. o roli společnosti GALERIA RADOMSKA. Žalovaný však svůj názor (na rozdíl od stěžovatelky) logicky vysvětlil a opřel jej o řadu podkladů (zejm. o zmíněné informace od polské daňové správy; a jak správně poznamenal krajský soud v bodě 28 napadeného rozsudku, plyne to i z vyjádření samotné stěžovatelky). NSS ve shodě s krajským soudem shrnuje, že žalovaný dostatečně prokázal a popsal, proč byly stěžovatelka a společnost GALERIA RADOMSKA součástí fakturačního řetězce, jakkoliv olej byl fakticky dodán jiným odběratelům než zmíněné společnosti. Výše uvedená schémata fakturačních řetězců mají oporu v daňovém spise.

3.2.3 Žalovaný popsal, v čem spočívá existence podvodu na DPH

pokračování

[23] Stěžovatelka v kasační stížnosti (v podstatě jen obecně) uvedla, že je třeba detailně posoudit objektivní okolnosti transakcí a také právní, obchodní a osobní vazby mezi subjekty, které jsou jejich účastníky. Podle NSS žalovaný a krajský soud těmito požadavkům dostáli (v podrobnostech viz body 30-37 napadeného rozsudku). Schéma podvodu žalovaný ilustrativně vysvětlil na následujícím obrázku, s nímž se ztotožnil krajský soud:

[24] Podstata daňového úniku v řetězci spočívala v tom, že na počátku stál polský dodavatel, který olej dodal jako plnění osvobozené od DPH do ČR, kde jeho přepravej byl pro stěžovatelku daňově neutrální. Skutečný odběratel (na konci řetězce) přijal plnění od polských fakturačních mezičlánků jako běžné plnění v Polsku, tj. s nárokem na odpočet a bez povinnosti odvést daň z tohoto pořízení. Výrobce se tak dani z dodání oleje vyhnul a konečný příjemce si daň na vstupu mohl odečíst. Daň tedy v řetězci zmizela, neboť ji měl přiznat a uhradit první polský pořizovatel z ČR, tj. společnost GALERIA RADOMSKA, což neučinila. Žalovaný podrobně popsal řadu zjištění ohledně společnosti GALERIA RADOMSKA. Tvrděné transakce se stěžovatelkou byly fiktivní, společnost nevykonávala skutečnou obchodní činnost, byla nekontaktní, nespolupracovala s daňovými orgány atp. NSS se ztotožňuje s krajským soudem, že žalovaný dostatečně vysvětlil, v čem spočívalo narušení neutrality daně v řetězci. Žalovaný taktéž popsal a doložil okolnosti a povahu transakcí mezi stěžovatelkou, společností GALERIA RADOMSKA a jejími fakturačními odběrateli (dalšími články řetězce). Žalovaný ani krajský soud v namítaném ohledu nijak nepochybili (NSS opakuje, že kasační argumentace stěžovatelky neobsahovala žádné konkrétní výtky).

3.2.4 Žalovaný popsal okolnosti svědčící o vědomosti stěžovatelky ohledně účasti na podvodu

[25] Stěžovatelka namítla, že jí byla založena objektivní daňová odpovědnost za pohyb a osud zboží mezi mnoha dalšími členy řetězce. Podle stěžovatelky žalovaný neunesl své důkazní břemeno. Ani v tomto ohledu NSS se stěžovatelkou nesouhlasí. Naopak se ztotožňuje s krajským soudem, který se velmi podrobně věnoval otázce, jak žalovaný doložil a zhodnotil relevantní okolnosti (v podrobnostech viz body 38-56 napadeného rozsudku).

Pro úplnost NSS sděluje, že stěžovatelka v kasační stížnosti opět obecně cituje judikaturu NSS a SDEU. Se závěry tam uvedenými NSS souhlasí. Zároveň podotýká, že napadený rozsudek ani rozhodnutí žalovaného s nimi nejsou v rozporu (a že stěžovatelka v kasační stížnosti neobjasnila, v čem konkrétně spatřuje pochybení žalovaného).

[26] Podle žalovaného byla stěžejním elementem pro fungování podvodného řetězce existence intrakomunitárního plnění. Mezi výrobcem a konečným zpracovatelem bylo hned několik společností, u kterých se vlastnosti oleje nijak nezměnily. Prodeje oleje proběhly velmi rychle během jediné přepravy z ČR do Polska. Zajíždka do ČR s přecerpáním oleje nedávala ekonomický smysl a v důsledku znamenala neúčelné náklady (zvýšené přepravní náklady či provize polské konzultační společnosti). Žalovaný uvedl řadu okolností svědčících o podvodném jednání, jež se vztahují ke společnosti GALERIA RADOMSKA (ta byla nekontaktní, její hlavní činností měl být provoz realitní kanceláře, na adrese sídla je toliko pedagogicko-psychologická klinika, místní správa podala žádost o výmaz společnosti z obchodního rejstříku, neexistují žádné důkazy o skutečné obchodní činnosti, neodpovídají registrační údaje, v Polsku byla společnosti zrušena registrace k DPH, podle polských auditorů byla společnost účastníkem v daňovém karuselu atd.). Jednatel stěžovatelky tvrdil, že navštívil sídlo společnosti, což v něm muselo vzbudit podezření (stejně jako další popsane skutečnosti), jestliže tam sídlila toliko pedagogicko-psychologická klinika. Ve smluvní dokumentaci chyběla důležitá ujednání, což při plněních s tak vysokou hodnotou nelze považovat za standardní a obezřetné. Také CMR dokumenty nebyly řádně vyplněny. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že výrazný pokles vykázaných uskutečněných plnění začal u stěžovatelky od dubna 2016, kdy u ní započala kontrola na DPH. Bankovní účet využívaný při daňových obchodech s řepkovým olejem byl veden u polské bankovní instituce, tedy mimo případný dosah tuzemského správce daně. Podle žalovaného si stěžovatelka musela být vědoma ekonomické iracionality svého zapojení do řetězce. Její vysvětlení žalovaný nepovažoval za pravděpodobné. Areál ve Frýdku-Místku si musela pronajímat, ačkoliv jí nic nebránilo pronajmout si vhodný prostor na trase mezi polským výrobcem a polskou rafinerií (skutečným odběratelem). Tvrzení o senzorickém překontrolování oleje stěžovatelka přednesla až v reakci na druhé seznámení se zjištěnými skutečnostmi a důkazy v odvolacím řízení, nedoložila jej a ani není v souladu s jejími předchozími tvrzeními (původně uváděla, že pouze nahodile odebírá vzorky pro případ reklamace). Podle žalovaného by měl pro odběratele vyšší cenu zaplombovaný olej od výrobce než nezaplombovaný olej od překupníka, což také svědčí o podezřelosti obchodů.

[27] NSS souhlasí s krajským soudem, že žalovaný vylíčil dostatek skutečností, které v souhrnu svědčí o tom, že se u stěžovatelky nejednalo o prosté obchodní selhání, ale o úmyslné zapojení do daňového podvodu. Jinými slovy, žalovaný snesl dostatek indicií, jež ve svém souhrnu tvoří logický a ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících nepřímých důkazů, které spolehlivě a jednoznačně prokazují skutečnost, že stěžovatelka o podvodu na DPH věděla či minimálně vědět měla a mohla. Stěžovatelka závěr žalovaného ničím relevantním nezpochybnila.

[28] Nad rámec nezbytného NSS zmiňuje, že žalovaný po stěžovatelce nepožadoval, aby prokázala svá tvrzení formou odpovědí od polského správce daně, ani aby unesla důkazní břemeno ohledně skutečností týkajících se daňové povinnosti jiného daňového subjektu. V této věci je podstatné, že žalovaný dostatečně popsal a prokázal závěr o

pokračování

vědomém zapojení stěžovatelky do daňového podvodu. Přitom se vypořádal s veškerými námitkami stěžovatelky (která jej – a následně ani krajský soud či NSS – nepřesvědčila o jiném skutkovém stavu, než jak byl popsán výše).

3.2.5 Jediným účelem názoru žalovaného o úmyslném zapojení stěžovatelky do podvodného řetězce nebylo vyhnout se prokazování dostatečně účinných opatření

[29] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že žalovaný vyslovil závěr o jejím úmyslném zapojení do řetězce pouze proto, aby se vyhnul prokazování, zda stěžovatelka přijala dostatečně účinná opatření k předcházení účasti na daňovém podvodu. Svou domněnku ovšem nijak nerozvedla a ničím nedoložila (jen zmínila – z jejího pohledu nedostatečné – skutečnosti týkající se společnosti GALERIA RADOMSKA). Podle NSS nic nenásvědčuje tomu, že by tvrzení stěžovatelky bylo důvodné. Naopak, posouzení žalovaného je logické a má oporu v daňovém spise.

[30] Žalovaný a krajský soud se nad rámec nezbytného zabývali tím, jaká opatření stěžovatelka přijala. Dospěli k závěru, že je nelze hodnotit jinak než jako účelová. V podrobnostech lze odkázat na body 58-63 napadeného rozsudku. Vzhledem k absenci věcné argumentace stěžovatelky nemá NSS důvod posouzení žalovaného a krajského soudu jakkoliv zpochybňovat.

[31] NSS uzavírá, že kasační námitky nesprávně zjištěného skutkového stavu a nesprávného právního posouzení nejsou důvodné.

4. Závěr a náklady řízení

[32] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[33] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. srpna 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu